

— Ά! μὰ εἶναι μιὰ ἀηδία αὐτὴ ἡ Νανά.

— Δὲν σοῦ τῶλεγα, γυναῖκά μου . . . Ἐσὺ τὸ γουδί, τὸ γουδοχέρι.

Ἐ μὰ νὰ κ' ἐγώ, γιὰ νὰ τιμωρήσω τὸν ἐκυτὸν μου, θὰ τὴν διαβάσω ὡς τὸ τέλος καὶ δύο φορὰς μάλιστα!

Ἄκρον ἄκρον ἀτυνομικοῦ ζήλου :

Νὰ ζητοῦν νὰ ἀνακαλύψουν μιὰ κρυφὴ . . . σκὰλα

ΠΕΡΙΦΗΜΟΣ ΔΙΚΗ.

(ΤΟΥ ΤΑΚΤΙΚΟΥ ΕΝ ΣΥΡΑ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΟΥ ΜΑΣ.)

Ἡ ἀπὸ τοῦ Π. Σαββάτου ἀρξαμένη ἐνώπιον τῶν ἐν-
ταῦθα Κακουργιοδικῶν, κατὰ Σταμπολοπούλου κλπ.
ἐξηκολούθησε μέχρι τῆς Πέμπτης.

Ἄλλὰ τίς ἡ δίκη αὕτη; Ποῦ ἐγκτεται ἡ σπουδαί-
της της; Πῶς ὁ ἐξαήμερος αὐτὸς πάταγος;

Ἄν ἡ σπουδαιότης δὲν τῇ ἀπεδόθη παρὰ τοῦ ἰδίου
παθόντος Δημοπούλου διὰ τῶν φυλλαδίων καὶ λιβέλ-
λων, δι' ὧν κατεσχότισε τὴν ἀτμοσφαῖραν, καὶ ἐξ ὧν
δύνασαι νὰ εὕρῃς εἰς οἰονδήποτε μέρος, ἔστω καὶ ὁ-

κατανόμαστον τοῦ οἴκου σου, ἂν δὲν ἐγκτεται ἡ σπου-
δαίότης ἐν τῇ φανατικῇ καταδίῳξαι τοῦ Δημοπούλου,
κατὰ παντὸς ὑπόπτου, Προξένου, Δικαστοῦ, ἰδιώτου ἢ
Ὑπουργοῦ, ἂν δὲν ἐγκτεται ἐν τῇ πενταστῇ (!!!)
προφυλακίσει τῶν κατηγορουμένων καὶ τοῦ θανάτου ἐξ
αὐτῶν, τοῦ μὲν Δηλαρᾶ ἐν ταῖς φυλακαῖς, τοῦ δὲ Γο-
νίδου, ἐν τῇ φυγοδικίᾳ, μὰ τὸν Δημόπουλον, ἀγνοῶ ποῦ
ἐγκτεται αὕτη.

Πρόεδρος ἐν τῇ δίκῃ εἶναι ὁ ἀγαθὸς Μανιάκης, Σύ-
νεδροι δὲ οἱ Ζερβουδάκης καὶ Ναυτίης, τοῦ ὑπὸ τὴν κυ-
βέρνησιν του δικαστικοῦ σκάφους.

Εἰσαγγελεὺς, ὁ εὐφραδὴς κ. Ἐμμ. Λυκούδης.

Γραμματεὺς, ὁ στερεότυπος φίλος σου Βεκερέλλης.

Πολ. Ἐνάγων, ὁ παθὼν μετὰ τῶν δικηγόρων Τόμκν
καὶ Βενιζέλου.

Συνήγοροι, οἱ Μπουφίδης, Σαλταμπάκης καὶ Γεράρ-
δος, καὶ

Κατηγορούμενοι, οἱ ἐπιζῶντες Γ. Σταμπολοπούλους
καὶ Π. Παύσαιας.

Πολλὰ τὰ κατὰ τὴν μακρὰν διάρκειαν τῆς ὅλης δί-
κης λαθόντα χῶραν, ἅτινα παρατρέχω, καθ' ὅσον καὶ
ὁ χρόνος ἐπιλείπει μοι, καὶ χῶρος ἤθελε καταληφθεῖ
πολύς εἰς τὰς στήλας τοῦ «Μὴ Χάρεσαι» διὰ δίκην,
ἥτις παρ' ἄξιαν ἔλαβεν ἄτοπον σπουδαιότητα.

Οὐχ ἦττον δὲν δύναμαι ν' ἀπαρῶ καὶ περίληψιν
αὐτῆς βραχεῖαν, τὸ μὲν, ὅπως ἀναπαύσω τὴν συνείδησίν
μου ἀπέναντι τῆς ἠθικῆς ὡς ἀνταποκριτοῦ ὑπογεώσεως
μου, τὸ δὲ χάριν τοῦ περιέργου κοινοῦ, οὐ μόνον τῆς
Ἑλλάδος, ὅπερ τόσα καὶ τόσα περὶ αὐτῆς τῆς δίκης

σιοδιφικῶν φιλοσόφων ζήτησιν πρὸς τούτοις τὴν συνδρο-
μὴν τοῦ Φυσικοῦ, τοῦ Χημικοῦ, τοῦ Γεωλόγου, τοῦ
Γεωγράφου, τοῦ Ζωολόγου, ὅταν θελήσῃ νὰ ἔχῃ ὅσον τὸ
δυνατὸν ἀκριβῆ ιδέαν τῆς ἀνατομικῆς ἢ φυσιολογικῆς
του σημασίας. Ὅλοι οἱ ἐξετάζοντες οἰονδήποτε ἀντικεί-
μενον τῆς Φύσεως ὀφείλου νὰ ἔχωσι γενικὰς τινὰς τοῦ-
λάχιστον γνώσεις ὅλων τῶν ἐπιστημονικῶν κλάδων αὐ-
τῆς, διακριθεῖσης τεχνητῶς εἰς διαφόρους κλάδους πρὸς
εὐκολωτέραν μελέτην αὐτῶν. Αἱ φυσικαὶ ἐπιστῆμαι εἶνε
ἐν κράτος ἀπέραντον διακρινόμενον εἰς πολλὰς ἐπαρχίας
συγκεχυμένας ἀνευ διαγεγραμμένων ὁρίων ἕκαστος ἐπαρ-
χος ἔχει δικαιοδοσίαν ἐπὶ τῆς ἐπαρχίας τοῦ ἄλλου,
πλείοτερον δὲ πάντοτε εἰς τῆς ἰδικῆν του συμβουλευεῖ
καὶ συμβουλευέται, καὶ οὕτω διοικεῖται τὸ μέγα Βασί-
λειον, ὅπερ καλεῖται Φύσις! Δὲν ὑπάρχει αὐτοκράτωρ
νοῦς νὰ τὸ κυβερνήσῃ ὅλον μόνος του! Εἰς τὸ μερίδιον
τοῦ Ἰατροῦ ἔπεσεν ἡ ὀραιότερα ἐπαρχία ὁ Ἄνθρωπος.
Εἰς Ἰατρὸς λοιπὸν ὀφείλει νὰ ἔχῃ ὅλας ἐκείνας τὰς
γνώσεις, αἵτινες ἀφορῶσι τὸν ἄνθρωπον ὑφ' ὅλας τὰς ἐ-
πόψεις, ἂν θέλετε, τὸν διοικητὴν τῆς ἐπαρχίας ταύτης
ὅς μὴ τὸν ὀνομαζόμενον Ἰατρὸν, ἀλλὰ Ἀνθρωπολόγον
διότι Ἰατρὸς ὀνομάζεται ὁ ἐξετάζων τὸν ἄνθρωπον νο-
σοῦντα μόνον ἀλλὰ τίς θὰ ἦτο Ἀνθρωπολόγος, ἐὰν δὲν
ἔχῃ καὶ ὅλας τὰς ἀπαιτούμενας γνώσεις τοῦ Ἰατροῦ
πλὴν τῆς χρήσεως μερικῶν φαρμάκων καὶ τινων λεπτο-
μερειῶν τῶν νόσων; Ὁ Ἰατρὸς ὅθεν καὶ ὁ Ἀνθρωπολό-

γος τυττίζονται σχεδόν ἔχουν τὰς αὐτὰς γνώσεις μὲ
μόνην τὴν διαφορὰν ὅτι ὁ Ἀνθρωπολόγος ἐξετάζει τὸν
ἄνθρωπον ἐπὶ τὸ γενικώτερον καὶ εἰς ὅλα τὰ σημεῖα
τῆς Γῆς. Γνωρίζετε δὲ, κύριε Θόμσων, οἱ Ἀνθρωπολόγοι
ὑπόσας ἀνακαλύψεις νεωστὶ ἔκαμον καὶ πόσον συνέβαλον
εἰς τὴν ἀνακάλυψιν μεγάλων φιλοσοφικῶν ἀληθειῶν
δυσκρινήσαν πολλὰ ζητήματα περὶ τῆς καταγωγῆς τοῦ
ἄνθρωπου, τῶν διαφόρων φυλῶν, τῆς ἐπιδράσεως τοῦ
κλίματος, τῶν ἡθῶν, τοῦ ἐδάφους, τῆς γεωγραφικῆς
θέσεως, τῆς ἀναπτύξεως τοῦ νοῦς σὺν τῇ ἀναπτύξει τοῦ
ἐγκεφάλου καὶ τοῦ κενεῖου, τῆς ἱστορίας τῶν ἐθνῶν ἐν
τῇ παραρχαιοτάτῃ ἐποχῇ κτλ. Περὶ ὅλων αὐτῶν εἶνε
δυνατὸν εἰς Ἰατρὸς νὰ πραγματοποιηθῇ. Ἀλλὰ πάντα ταῦ-
τα ἐδῶ θεωροῦνται λελυμένα ποῖος τῶν ἐδῶ ἐνδόξων
ἄνδρῶν θὰ χάσῃ τὸν καιρὸν τοῦ ἵνα καταγείνη εἰς αὐτὰ;

Τῆς Ἰατρικῆς ὁ σκοπὸς εἶναι ὀλιγώτερον νὰ θεραπεύ-
σῃ τὸ νοσοῦν σῶμα καὶ τὸν ἐγκέφαλον δηλαδὴ τὴν ψυ-
χὴν του ἢ νὰ προλημβάνῃ ἀλλὰ διὰ νὰ φθάσῃ εἰς τὸν
σκοπὸν αὐτὸν πᾶσαν γνώσεως ἀνάγκην ἔχει!! Διὰ νὰ
προληφθῇ μίαν νόσον τοῦ σώματος ἢ μίαν ἀσθένειαν καὶ
δικαστροφὴν τοῦ νοῦς, πρέπει πρότερον τὰ αἰτίαι νὰ εἶνε
γνωστὰ ὅσον τὸ δυνατόν. Πόλεις, ἔδαφος, κατοικίαι,
ὕδωρ, ἀήρ, θερμοκρασία, τροφή, γάμοι, ἀνατροφή, ἥθη,
τέχναι, πολιτεία, νόμοι, κοινωνικὰ κατὰστασις καὶ
τόσα ἄλλα εἶνε ἰσχυραὶ αἰτίαι, αἵτινες ὁμοῦ καὶ εἰς
περίστασις τινὰς πλείοτερον μίαν ἐξ αὐτῶν πλάττουσι

ἀνέγνω, καὶ ἐνώπιον τῆς Βουλῆς εἶδε φερομένην τὴν ρεζούσιον ἢ διαχειριστὴν τοῦ Δημοπούλου, τότε οὐδὲν ὑπόθεσιν μετὰ πατάγου, ἀλλὰ καὶ τῶν ἐν Αἰγύπτῳ, ἐν-
θα ἡ πρᾶξις ἐλάβε χώραν.

Πλέον τῶν ἑκατὸν ὑπεβλήθησαν ὑπομνήματα.

Πλέον τῶν 500 ἐξητάσθησαν μάρτυρες, παρὰ διαφό-
ρων ἀνακριτῶν ἐπιτόπιως μεταβάντων.

Πλέον τῶν εἰκοσὶν ἐξεδόθησαν βουλευμάτων.

Πλέον τῶν 50 ἐξεδόθησαν φυλλαδίων καὶ λιθέλλων,
εἰς τὴν σύνταξιν τῶν ὁποίων, κατὰ διαβολικὴν συνέρ-
γειαν εἶχε τὸν δάκτυλόν του Σκόκος ὁ νεώτερος, κατὰ
τὴν ὁμολογίαν Δημοπούλου.

Καὶ μετ' αὐτά.

Πεντήκοντα προτείνονται μάρτυρες κατηγορίας, ἀπ'
ἀκροατηρίου.

Δέκα πολιτικῆς ἀγωγῆς καὶ εἰκοσι πέντε ὑπερασπί-
σεως. Καὶ ὅλα αὐτὰ τὰ σκυλιὰ, τὰ θηρία, ἐξητασμένα
ἐνόρκως παρὰ τοῦ κ. Εὐταξία πρώτου μάρτυρος.

Ὁ μάρτυς Εὐταξίας ἐδεβαίωσε τὴν πρᾶξιν, συμβά-
σαν ὡς ἐξῆς:

Οἱ κατηγορούμενοι Δηλαρᾶς, Σταμπουλόπουλος, Πρά-
τσικας καὶ Γουίδης, κατέλαβον ἵνα ἔχωσιν ὡς ἰδιοκτη-
σίαν τῶν πακνόμενως τὸ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ξενοδοχεῖον
Λουκούλος, ἀγοράσαντες αὐτὸ παρὰ τοῦ ὑπηρετοῦ ἐν
αὐτῷ Κυριακάτου, ἐν γνώσει ἢ ἐν ἀγνοίᾳ τῆς ὑπηρετι-
κῆς ἰδιότητος τοῦ, καὶ ὅπερ ξενοδοχεῖον ἐξ ἡμισείας
ἀνῆκεν εἰς τὸν Δ. Δημόπουλον. Ἦδη ὁ κ. Εὐταξίας δὲν
ἠδυνήθη νὰ βεβαιώσῃ ἂν ἐλάβε χώραν ἐγκληματικὴ
πρᾶξις, διότι, ἂν οἱ κατηγορούμενοι, ἀγοράζοντες, ὑ-
πέθετον τὸν πωλοῦντα ὑπηρετὴν Κυριακάτου, ὡς πλη-

τὸν ἄνθρωπον τοιοῦτον καὶ οὐχὶ ἄλλον.

Κακοῦργοι, ἡλίθιοι, φθισικοὶ, κλέπται, βιασταί, διαρ-
ροῦντες, ὑποχονδριακοὶ, παραφρονεῖς, πονηροὶ, ἄρπαγες.
ἐλκυσμοὶ ξιφῶν, πιστολίσματα, τίμιοι, γενναῖοι, δειλοὶ,
χοιραδικοὶ, ὑστερικοὶ, εὐφυεῖς, βλάκες, κωφοὶ, βωβοὶ,
τυφικοὶ, ἐκφυλιζόμενοι καὶ μυρία ἄλλα κακὰ ἢ καλὰ ἐξ
αὐτῶν τῶν αἰτίων προέρχονται. Κατανοεῖτε ὅθεν ἐκτό-
λως ποῖον προορισμὸν ἔχει ἡ Ἰατρικὴ εὐγενῆ σκοπὸν
ἔχει νὰ βελτιώσῃ τὸν ἄνθρωπον ὑπὸ σωματικὴν καὶ ἡ-
θικὴν ἐποψίν. Δύναται κάλλιον παντός ἄλλου νὰ γνω-
ματεύσῃ περὶ τοῦ τρόπου καθ' ὃν πρέπει νὰ γίνωνται
αἱ κατοικίαι, ἡ ἀνατροφή, τὰ ἐνδύματα, ἡ τροφή κτλ.
δύναται νὰ ἀποφανθῇ περὶ τῶν ὑγιεινῶν συνθηκῶν τῶν
ἐπαγγελματιῶν, περὶ τοῦ πολιτεύματος, τῶν νόμων νὰ
κρίνῃ περὶ τῆς ἱστορίας τῆς πρæελούσης γενεᾶς τῶν ἄν-
θρώπων, (ὡς πραγματεύεται περὶ τούτου εἰς νέος κλά-
δος τῆς Ἰατρικῆς: ἡ Παθολογία ἐν τῇ ἱστορίᾳ) καὶ
ἐν γένει περὶ ὅλων τῶν ἐνδιαφερόντων τὸν ἄνθρωπον.
Διότι ποῖος ἄλλος ἀπὸ τὸν Ἰατρὸν ἢ τὸν Ἀνθρωπολόγον
δύναται νὰ ἀποφανθῇ ἀρμοδιώτερον περὶ τῆς ἐπιδρά-
σεως ὅλων τῶν ἀνωτέρω αἰτίων ἐπὶ τῆς καλῆς ἢ κακῆς
ἀναπτύξεως τοῦ σώματος, συμπεριλαμβανομένου ἐπομένως
καὶ τοῦ ἐγκεφάλου, δηλαδὴ τοῦ ἀνθρώπου δρῶντος ἐν τῇ
κοινωνίᾳ ὡς πολίτης, ὡς οἰκογενειάρχης, ὡς ἄρχων, ὡς
διδάσκαλος, ὡς δικαστὴς κτλ.;

(Ἐπεται τὸ τέλος.)

Δεύτερος μάρτυς προσῆλθεν ὁ παθὼν Δημόπουλος.

Ἦ ἐν τῇ σκηνῇ εἰσοδος θεατρικωτάτη. Φυσιογνωμι-
κὰς κρίσεις δὲν φέρω, ἵνα φαντασθῇς μόνος σου ἄνδρα,
εἰσελαύνοντα εἰς τὸ ἀκροατήριον, φέροντα ἐν ταῖς ἀγκά-
λαις ὄχι βρέφος, ἀλλὰ ὀγκώδη παρμαίναν, δικογραφίαν
ἢ δημοπουλογραφίαν ἐκ τετρατέρων καὶ ἐγγράφων.

Τὸ «ἤτησον τὴν γυναῖκα!» καὶ ἐνταῦθα προέκυψεν
ἀλάνθαστον.

Ἐκ τοῦ συνδυασμοῦ τῶν διαφόρων καὶ πολλῶν κατα-
θέσεων, προέκυψεν ὅτι ὁ ἀποβιώσας κατηγορούμενος Δη-
λαρᾶς (ξενόδοχος τοῦ «Βοσπόρου») μετὰ τοῦ Δημοπού-
λου, προσήνεγκον τὴν προστασίαν τῶν εἰς τινὰ περιώ-
νυμον Κόμησσαν, ἐξ Ἰταλίας, διεκδικούσαν ἐν Ἀλεξαν-
δρείᾳ σπουδαίαν περιουσίαν. Καὶ ὁ μὲν Δημόπουλος
ἀνέλαβε τὸ νομικὸν μέρος, ὁ δὲ Δηλαρᾶς . . . τὸ ἰατρι-
κὸν ἢ ἀνατομικόν. Καὶ ἐμάλυναν τίς νὰ ὑποσκελίσῃ
τὸν ἄλλον. Καὶ κατὰ τινὰ μὲν ἔκθεσιν, ὁ Δημόπουλος,
ἰδανικώτερος, ἤθελε νὰ νυμφευθῇ (sic) γράφει ροσφισθῇ
τὴν περιουσίαν, κατ' ἄλλην δὲ ὁ Δηλαρᾶς, θετικώτερος,
ἐδήλωσεν ὅτι ἡ τὴν κόμησσαν θὰ νυμφευθῇ, ἢ ἄλλην
τινὰ (Δούκισσαν, κατὰ τὸν συμπληρώσαντα Μπουφίδην).
Ἄλλ' ἐν τέλει ἡ Κόμησσα ἀπεδείχθη πλύστρα τις, οἱ
δὲ τίτλοι τῆς φαντασιώδους πύργου Ἰσπανικοί.

Ἐσκέφθη ὅτι ἡ κόμησσα αὕτη διὰ νὰ γελᾷ τὸν
Δημόπουλον, θὰ ἦτο τοῦλάχιστον Δημόπουλος εἰς τὸ τε-
τραγώνον.

Ἐφυγε λοιπὸν, καὶ ἀφῆκε τραγομένους τοὺς δύο ἄν-
ταποκριτάς. Ἐκ τούτου ἡ ἔχθρα καὶ ἡ ἐπιθυμία τοῦ
Δηλαρᾶ ὅπως διοχτευσθῇ τὸ περιεχόμενον εἰς τὴν γασ-
τέρα τοῦ «Λουκούλου» διὰ τοῦ «Βοσπόρου» τοῦ εἰς
τὴν Ἐταιρίαν Σταμπουλόπουλος κλπ. ἢ κατὰ τὸν Δη-
μόπουλον εἰς Προξενικὸν τινὰ Σκοῦφον ἢ Μάνον.

Μάρτυς τις τὴν πρᾶξιν ταύτην χαρακτηρίζει, οὐχὶ
ὡς ἐγκληματικὴν, ἀλλὰ «Μπεχλιβαρλίκι» ἐνθα ὁ δει-
νότατος (μπεχλιβάνης) ὑπῆρξεν ὁ Δημόπουλος.

Διότι ἐχαρακτηρίσθη παρὰ τινος μάρτυρος ὁ μὲν Δη-
μόπουλος πανούργος καὶ μονομανὴς περὶ τὴν λιβελλο-
γραφίαν. Ὁ Σταμπουλόπουλος δὲ εὐφυὴς καὶ τετραπέ-
ρατος. Ὁ Πράτσικας ὄχι κουτός, ὁ Σκούφος μπόσικος κλπ.

— Μπόσικος σκούφος, λέγει τις, θὰ ἦναι ξυλωμένος.

— Ἦλθον καὶ τινες μάρτυρες τῆς ἀφασίας. Ἐξ ἐκεί-
νων δι' οὓς ἀπορῶ διατὶ καλοῦνται. Νὰ μὴ γνωρίζωσι
τίποτε. Τὸ δὲ τίποτε αὐτὸ νὰ μὴν δύνανται νὰ τὸ κα-
ταθέσωσι.

— Βλάκες ἄνωθεν τοῦ μηδενικοῦ.

Τέλος μετὰ τετραήμερον, τὸ στάδιον αὐτὸ τῆς Δημο-
πουλογραφίας, ἐτελείωσε, οἱ κατηγορούμενοι ἀπηλογῆ-
θησαν, καὶ ἡ ἀποδεικτικὴ διαδικασία τελειώνει.

Ἦρξεν δὲ ἡ συζήτησις, περὶ ἧς προσεχῶς.

Βεσ.